

Какво харесва... арх. Надя Ченгелиева

Надежда Ченгелиева е част от младото поколение архитекти, които се наложиха с характер и добра работа. Завършила е ВИАС и е била хоноруван асистент в института. След необходимия период на практика в няколко значими български архитектурни студия, започва самостоятелна работа. Казва, че не обича крайното излишеството и крайната пестеливост и че интериорът трябва да е преди всичко „user friendly“. Проектите ѝ се отличават със събържана и лаконична елегантност и безкомпромисна функционалност.

1

1, 2. Ретроиндустриално ателие, винтидж лофт и дневна в дух на градски шик. Възхитителна е комбинацията на съвременност и непреходност.

2

Моят дом е... моята трета „кожа“, удобен, семпъл и красив, приляга ми като ръкавица. Дрехите са втората ми „кожа“, а градът е нашата обща четвърта „кожа“, за която трябва заедно да мислим и да се грижим.

Моето лично пространство е... малко като квадратура, но голямо като комфорт.

Вкъщи винаги имам... цветя и време за тях.

В дома си никога няма да сложа ... еленски рога.

Последното, което купих за жилището си ... са пердетата. Дълго време не можах да харесам шорите си и заложих на мекотата на дългите пердетата.

Често мои гости са ... моят малък свят от приятели и близки.

Най-интересната къща, в която съм влизала, е... къщата на моето детство. Всеки път, когато се връщам там, откривам нещо ново, неочаквано и чаровно. Самата къща е архитектурен паметник, построена в началото на ХХ век, с високи тавани, вита стълба и ... спомени, които се усмихват от всеки ъгъл.

Ако мога да избирам, бих живяла ... в Ню Йорк през 1920, време на музика, танци и мода, на голям строителен и търговски бум, на подем и заряд в обществото, изкуството и архитектурата.

Все още не съм успяла да... забогатяя от архитектура.

Малко хора знаят за мен, че... избягвам „фантазърските“ покупки дори когато заслужавам да се погледея, вместо това се опитвам да внеса промяна в ежедневието си ритъм.

Най-важното, което научих от опита си, е... че е по-трудно да проектираш малки и разумно подредени домове, които да служат на обитателите си, отколкото разточителни и големи. Това упражнение обаче се отблагодарява впоследствие и действа много освежаващо, защото когато човек се освободи от материалните неща, си освобождава не само физическо, а и ментално пространство. Може да се живее по-голям, по-добър и по-богат живот с по-малко, само трябва да опиташ!

Новото при мен е... че се учя да свирия на пиано.

Искам да кажа на всички, че ... да си щастлив от работата, която вършиш, понякога е по-важно от скъпите вещи или социалното издигане в обществото, т.е. това е моята собствена дефиниция за „успех“.